

**BEJBY.
BUĎ MOU**

MARTIN VAČKÁŘ, PETR HUDSKÝ,
ONDŘEJ HAVELKA

NEBOJ BEJBY, TO JE JAZZ!

REŽIE

DRAMATURGIE

SCÉNA

KOSTÝMY

ASISTENTKY KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE

HUDEBNÍ DRAMATURGIE

HUDBA A HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ

ARANŽMÁ PÍSNÍ

CHOREOGRAFIE

ONDŘEJ HAVELKA

KRISTINA ŽANTOVSKÁ

MARTIN ČERNÝ

KATEŘINA ŠTEFKOVÁ

TEREZA HRZÁNOVÁ,

KARLA KISLINGEROVÁ

ONDŘEJ HAVELKA

JAKUB ŠAFR

JAKUB ŠAFR, PAVEL KLIKAR

JANA HANUŠOVÁ,

TEREZA KOPECKÁ,

JITKA KREJCAROVÁ,

LENKA SEKANINOVÁ

HRAJÍ:

JULIE KAPLANOVÁ

ROMAN MOTEJLEK

ARIADNA NAXO

TATÍNEK JULIE / REŽISÉR SLAVÍNSKÝ

BENNY BERÁNEK / KAREL ČAPEK

HORTENZIE / MAMINKA JULIE

VYPRAVĚČ / KAREL TEIGE

RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ

RADEK MELŠA

EVELLYN PACOLÁKOVÁ

VÁCLAV KOPTA

KRYŠTOF MENDE

MARTIN ZBROŽEK

VOJTĚCH HAVELKA

TANEC A KRASOZPĚV:

TEREZA KOPECKÁ

JITKA KREJCAROVÁ

LENKA SEKANINOVÁ

MARTIN KUREČKA

NIKOLA SIXTOVÁ

**HRAJE ORCHESTR MELODY MAKERS
ONDŘEJE HAVELKY**

**KLAVÍR
TRUBKA
TRUBKA
TROMBON
ALTSAXOFON, KLARINET
ALTSAXOFON, KLARINET
TENORSAXOFON, KLARINET
TENORSAXOFON,
BARYTONSAXOFON,
BASSAXOFON, KLARINET
KYTARA, BANJO
JAZZ-BAND
KONTRABAS
HOUSLE
HOUSLE
HOUSLE**

**JAKUB ŠAFR / MIROSLAV LACKO
MICHAL KRÁSA
JIŘÍ PATÓCS
MICHAL PLECITÝ
PAVEL JORDÁNEK
MARTIN TŘÍSKA
JAN TŘÍSKA**

**BEDŘICH ŠMARDA
PETR TICHÝ
DAVID MAXA
PETR VLÁŠEK
MARTIN ZBROŽEK
JIŘÍ SLÁDEK
ANTONÍN ZBROŽEK**

Ondřej Havelka velice děkuje paní Evě Gösselové spravující sbírky šelakových gramodesek české produkce meziválečného období, které s obdivuhodnou pečlivostí shromáždil pan Gabriel Gössel.

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ladislav Chalupa, Michal Kazda a Petr Holý. Světla pod vedením Kryštofa Pokorného. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové a kostýmy pro company Martina Habrová. Výroba historických klobouků Mirka Sochorová, SOCHO HATS, Iveta Kopecká a Petra Hřčiaková. Výroba dekorace Petr Vaňáč CENTRUM REKLAMY. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

SLOVO REŽISÉRA

V našich hudebních retrokomediích používám výhradně původní dobové písně a volba konkrétního žánru bývá důležitou, ne-li klíčovou inspirací. V případě *Saturnina*, uvedeného zde na prknech divadla ABC, jsem zvolil elegantní taneční swing konce třicátých let. V inscenaci Poláčkových *Mužů v offsidu* naopak pokleslé populární kousky a pražský folklor dvorkových muzikantů. Průzkum žánru trampské písně, během první republiky tolik oblíbeného, zrodil komedii *Zločin v Posázavském Pacifiku*. A naposledy, v dosud zde uváděné inscenaci *Zítřka swing bude znít všude*, jsem zatoužil připomenout publiku vrcholnou éru československého swingu, která se odehrála po válce v letech 1945–1948.

Když jsme tedy začali přemýšlet o novém kusu, uvědomil jsem si, že jsem se dosud neobrátil k mému milovanému jazzu let dvacátých! Proč? Nejspíš to byl ostych, neboť první krůčky českých hudebníků k uchopení synkopy byly více než vratké. Tento fakt bylo třeba nějak vyvážit. A hle, bylo tu téma: *Jazzové tápání versus brilantní architektovníká moderna!* A jak tedy hudba zvaná jazz vstupovala do našich krajů? Inu, ostýchavě a v kmočovských papučkách.

Od počátku dvacátých let se Amerikou řítí z jihu, z New Orleans, tsunami zvaná jazz! A lid šílí radost. Rozpoutávají se takzvaná The Roaring Twenties, tedy řvoucí dvacátá léta! Velké metropole, Chicago, New York, Kansas City, třeští novým rytmem a gramofonové společnosti chrlí denně stovky nových nahrávek, jež postupně zaplavují celé Spojené státy.

Zatímco tedy Amerika tepe jazzem, který se navíc neuvěřitelně rychle stylisticky vyvíjí, takže na konci dvacátých let už do

něj začíná pronikat nový duch – swing, u nás jsme o zrození jazzu neměli potuchy. Nejedvážnějším módním výstřelkem bylo tango. Přestože se i k nám dostávaly gramodesky s nahrávkami amerických jazzbandů, naši muzikanti, i ti nejprogressivnější – Jaroslav Ježek, R. A. Dvorský nebo E. F. Burian, ještě ve třicátých letech tolik potácivě vrávorali za svými americkými vzory, o jazzové synkopy zakopávajíce. Ježkův Orchestr Osvobozeného divadla začal solidně šlapat až v druhé polovině třicátých let a Dvorského Melody Boys jazzový feeling synkopy nepochopili nikdy, neboť na první a druhé trumpetě seděli pánové Vacek a Bláha, oba odkojeni lidovými polkami a dechovkou.

Příběh Romana, který přijíždí z Chicaga vybaven gramodeskami, notami a hlavně znalostí jazzové interpretace, je tedy fikce. Nám je však dobrou záminkou ke srovnání skutečného amerického jazzu dvacátých let s neohrabaností a naivitou české populární hudby téže doby.

Ale abych nebyl tolik přísný, musím přece jen dodat: přestože jsou dobové nahrávky českých muzikantů z hlediska jazzové interpretace nedokonalé, mnohé z nich dodnes posloucháme s láskou. Mají totiž kouzlo a půvab díky výjimečným osobnostem, jakými byly R. A. Dvorský, Oldřich Nový, Jaroslav Ježek a V+W nebo Inka Zemánková. Jiná dílka naší tehdejší populární hudby, která vytvořili ti méně vkusní či talentovaní, pak řadím do speciální estetiké kategorie – písní, které jsou tak blbě, až jsou krásné.

DOBOVÁ FAKTA JSOU PEVNÁ PŮDA PŘÍBĚHU

ROZHOVOR S MARTINEM VAČKÁŘEM,
PTALA SE KRISTINA ŽANTOVSKÁ

Příběh hudební komedie se odehrává tentokrát ve dvacátých letech 20. století, která po zatím nejkrvavější válce, kterou v novodobé historii lidstvo zažilo, spustila stavidla tvořivosti a podnikání: ve všech uměleckých žánrech i v budování nového svobodného Československa. Tehdejší euforie do značné míry připomíná naše devadesátá léta minulého století. Napadla vás tahle paralela?

Pouze tou euforií, že jsme se zbavili cízí vrchnosti a získali svobodu slova a umění a volnosti soukromě podnikat a hlavně svobody jezdit na západ. Ale kdykoliv vidím české filmy pro pamětníky, mám pocit, že to byli jiní Češi (a Moravané). Úplně jiné chování jeden k druhému, slušné a uctivé, počestnost, elegance, sebevědomí, mělo to formu. Nebylo to předepsané ve scénářích, ale byla to samozřejmost tehdejšího života. A jak nádherně mluvili! Mnoho tehdejších herců hrálo ještě v padesátých a šedesátých letech. Ti byli velkou útechou v době ideologické stranické mluvy, ptydepe, jak ji nazval Václav Havel. V devadesátkách toho bylo už jako šafránu.

Kde jste čerpali inspiraci pro příběh, v němž se potká architektonická moderna a počátky jazzu v poválečném Československu?

Ve skutečnosti, že první architektka promovala na technice až r. 1921. Cítili jsme za tím střet generací. Ve dvacátých letech se generace rodičů narozených koncem 19. století, za rakouského císařství, střetávala s mladými lidmi, kteří dozrávali za 1. světové války. Po jejím konci se všichni

náhle ocitli v samostatné Československé republice. Demokracie vytlačila feudály! Byl to politický a řekl bych hlavně kulturní převrat! Úplná změna myšlení, životního prostředí, způsobu žití. To bylo lákavé dramaticky také proto, že mladou generaci silně ovlivňovalo soudobé výtvarné umění a hudba, taneční a zábavná.

Mají moderní hudba a architektura něco společného?

V případě jazzu to byl absolutně nový rytmus, synkopový, přímočarý, nabíjející, osvobozující. Podobně tehdejší moderní architektura, spojující umění s technikou a oproštěná od starých dekorů, nabídla „osvobozující nový rytmus“. Budila pohoršení u starších lidí a nadšení u mladých. Historicky bylo obojí opravdové novum.

Zmiňujete slavný newyorský mrakodrap Flatiron, Žehličku, a Romana jste nechali vystudovat architekturu v Chicagu.

„Nový svět“ za velkou louží Atlantiku fascinoval kombinací mrakodrapů a jazzu. Centrem bylo Chicago a New York. Mimochodem architekti Žehličky byli z Chicaga, města železobetonu a jazzových klubů, kde hráli převážně mladí muzikanti ze severu, ale jezdili tam hrát i z jižanského New Orleans. Prostě to tam pulsovalo! To bylo velice lákavé pozadí pro příběh a bylo jasné, že hlavní mladé postavy musí být okouzleny obojím. Chicago nám bylo kromě toho sympatické i tím, že tam už kolem roku 1910 žilo přes 95 tisíc Čechů. Říkali jim „Bohemiens“. Stěhovali se tam už od šedesátých let 19. století. Vystavěli si čtvrt', kterou nazvali Praha, vydávali

českoamerický deník *Svornost*, stavěli sokolovny, sportoviště, postavili si i kostel Sv. Václava a český Národní hřbitov. Velmi brzy se uplatnili, měli základní vzdělání a hodně z nich byli kvalifikovaní dělníci. Účastnili se také 1. světové války a ve třicátých letech byl starostou Chicaga zvolen Čechoameričan Anton Cermak – Antonín Josef Čermák, kladenský rodák. Byl to první neirský a neanglosaský starosta. A hned měl těžký úkol, byl vtažen do boje s Al Caponem a jeho gangstery. Zemřel při atentátu na prezidenta Franklina Delano Roosevelta, dva dny po jeho inauguraci v r. 1933. Je po něm pojmenována 22. ulice – Cermak Road, která vede přes českou čtvrť Chicagoland. A také jedna ulice v pražské Bubenči.

Co je v příběhu fabulace a co vychází z dobových faktů?

Dbali jsme na dobová fakta, podobně jako v minulých příbězích, protože to dává pevnou půdu pod nohama. Něco jsme zjednodušili, ale ne přes čáru. Mám krásnou publikaci Klubu za starou Prahu, vydanou k jeho 100. výročí vzniku už v roce 1900! Tam jsou zaznamenány všechny útoky na historické domy a pokusy o nové zástavby především v Praze, různé likvidace i kdo se s kým přel a kdo se pokoušel o podvod. Je neuvěřitelné, jak tehdy někteří mladí stavětelé a architekti by nejraději sedli do buldozerů a drtili šmahem, co jim přijde do cesty, aby tam mohli postavit své vize moderních staveb.

Citujete Čapka i Teigeho, nebo si jejich repliky vymýšlíte?

Ze známých avantgardistů dvacátých let byl Karel Teige nejvýraznější. Nic jsem nevymýšlel, jeho výroky jsou zaznamenané. Oplýval euforií „z nového počátku“, vzdělaný teoretik umění i architektury, umělec okouzlený francouzskou modernou. On i jeho přítelkyně, malířka Toyen, kráčeli v čele těch, kterým se dělalo špatně při pohledu na pražské secesní domy a vůbec na cokoli historického. A Karel Čapek? Ten napsal krásné vyznání jazzu, kterým byl totálně unesen, úryvek z něj jsem v komedii použil.

Opravdu chtěl tehdy nějaký Američan koupit tramvajovou linku?

Co se týká linky č. 1, skutečně existoval „eskamotér“, co ošálil bohaté Američany. Jednomu prodal dokonce Karlštejn. Bohém, neúspěšný student medicíny, velký sukničkář starších dam, obchodník s obrazy, člen zednářské lóže, závodník a vydavatel, mluvil anglicky i francouzsky. Bylo na něj podáno přes pět set žalob, ale ve vězení nikdy neskončil. Toho jsme si přece nemohli nechat ujt! Jmenoval se Harry, ale přejmenoval jsem ho na Bennyho, protože zápletka se točila okolo jazzu...

Zmiňujete některé ze staveb Pavla Janáka, které stojí nedaleko divadla ABC. Je podle vás jeden ze zakladatelů české moderny inspirativní dodnes?

Co se mě týká, určitě! Vystudoval českou techniku, studoval i na Akademii výtvarných umění ve Vídni, hodně cestoval po Evropě, založil s Josefem Gočárem Pražské umělecké dílny, kde tvořil bytové doplňky, některé kubistické jsou stále krásné. V roce 1912 dokončil stavbu Hlávčkova mostu, který doplnil sochami od Jana Štursy. Nádherné je jeho Krematorium v Pardubicích, v Praze palác Adria a vedle za rohem Škodův palác. Janák miloval Prahu. Vytvořil návrhy na zastavění Troji, Nuslí, Pankráče, Holešovic, Podolí, Letné a vždy počítal i se zelení. A co si na něm také cením, byl jeho vztah k památkám. Jestli chce architekt oživit památky, musí pochopit starou architekturu, a pokud to jde, co nejvíc zachovat celek i jednotu jejího okolí. Tak přesně to vyjádřil..

Myslím, že pro spoustu diváků bude kubistická lampa architekta Emila Králíčka na Jungmannově náměstí objevem. Kdy jste ji objevil vy?

Asi před patnácti lety, když jsem pomáhal japonskému televiznímu štábu NHK při natáčení o architektuře v Praze, hlavně o kubismu. Mně se to malinké náměstíčko líbí, je tam Bat'ův palác, za plotem kostel Panny Marie Sněžné, vedle gotický reliéf Nejsvětější Trojice a opodál slavná pivnice U Pinkasů. Neuvěřitelný mix pražské historie. A uprostřed ONA, je tam prostě kouzelná, moderní od roku 1913 dodnes.

ARIADNA
NAXO

JULIE

ONDŘEJ HAVELKA

Absolvoval herectví na Divadelní fakultě AMU a operní režii na brněnské JAMU. Šest let působil ve Studiu Ypsilon nejprve v Liberci, později v Praze. Brzy se prosadil jako filmový a televizní herec (čtyři hlavní filmové role, dvě v televizních seriálech). V roce 1989 začal pracovat také jako scenárista a režisér v televizi. Od studentských let se věnuje jako zpěvák, tanečník a stepař interpretaci jazzové a populární hudby 20.–40. let minulého století. Natočil šest alb s Original Prague Syncopated Orchestra, pro který napsal a spolurežiroval hudební film, jenž získal na festivalu v Montreux v roce 1991 Stříbrnou růži. V roce 1995 vytvořil jako scenárista, interpret i režisér sérii tří klipů, z nichž jeden získal ocenění na Czech Grammy 1995 a další byl vysílán na MTV. V témže roce založil vlastní swingový big-band Orchestr Melody Makers Ondřeje Havelky, se kterým koncertuje dodnes. V roce 1996 mu Akademie Czech Grammy udělila titul Jazzman roku. Vytvořil celou řadu hudebních dokumentů, klipů a portrétů, např. Vlastimila Brodského, Jiřího Traxlera, Magdaleny Kožené, i filmových zpracování oper, např. Giuseppea Scarlattioho, Christophera Willibalda Glucka ad. Stejně bohatá je jeho režie divadelní, operní a muzikálová: *Nagano, hokej v opeře*, *Prodaná nevěsta*, *Zlatovláška*, *Hoffmannovy povídky*, *Muži v offsidu*, *La Bohème*, *Netopýr*, *Saturnin*, *Příhody lišky Bystroušky*, *V rytmu swingu buší srdce mé*, *La Finta giardiniera*, *Bílý pán*, *Falstaff*, *Komedianti / Sedlák kavalír*, *Tajemství*, *Šarlatán* a další. V roce 2018 měl premiéru jeho celovečerní hraný film *Hastrman*, na kterém spolupracoval se scenáristou Petrem Hudským.

Studoval anglistiku a japanologii na FF UK v Praze, od roku 1967 rok japonštinu v Tokiu na Mezinárodní křesťanské univerzitě ICU a rok na Curyšské univerzitě ve Švýcarsku. Po návratu pokračoval na FF UK v Praze ve studiu japanologie a sinologie. Po roce 1981 působil jako volný publicista, překladatel a tlumočnický z japonštiny. Od roku 1989 pracuje jako koordinátor japonských televizních štábů při natáčení dokumentárních programů o české hudbě, kulturních památkách, historii, holocaustu, sportu aj. Jako moderátor provázel hodinový televizní dokument o Japonsku režiséra Jana Špáty *Japonsko, má láska* (1992) oceněný jako nejlepší dokument roku. V roce 2018 obdržel japonský Řád vycházejícího slunce se zlatými a stříbrnými paprsky za celoživotní aktivitu a přínos pro česko-japonské kulturní vztahy. Vedle toho se věnuje psaní scénářů pro hudební divadlo, za mnohé *Má férová Josefína*, *Muži v offsidu* (podle Karla Poláčka), *Saturnin*, *Vražda v Posázavském Pacifiku*, *V rytmu swingu buší srdce mé*, *Zítřka swing bude znít všude ad.*, za které se svým stálým spolupracovníkem Ondřejem Havelkou sklídil mnohá ocenění.

PETR HUDSKÝ

Vystudoval speciální pedagogiku se zaměřením na vzdělávání osob se zrakovým postižením a osob s poruchami chování. Podle románu Miloše Urbana *Hastrman* napsal s Ondřejem Havelkou scénář ke stejnojmennému filmu. Jako scenárista spolupracoval na řadě televizních projektů, např. seriály *Labyrint* a *Kriminálka Anděl*, filmy *Setkání s hvězdou – Jana Hlaváčová* a *Můj strýček Archimedes*. Je autorem několika štědrovečerních pohádek, např. *Korunní princ* (hlavní cena na International Film Festival Schlingel) a *Princezna a půl království*. Řadu her napsal pro Český rozhlas, např. *Genesis 25:51*, *Kacířské nápady* (podle původní divadelní hry), *Vrah je Zahradník*, *Neviditelná princezna*, *Minutové hry*, *Telátko popleta*. Internetový projekt *Stopař* byl nominován na PRIX EUROPA v kategorii Digital Media Projects. Se svými dcerami napsal několik pohádkových knih. Aktivně spolupracuje s ochotnickým spolkem v obci Jirny.

V MDP je od roku 2019. Vystudovala dramaturgii na pražské DAMU a vyzkoušela postupně všechna média. Na začátku 90. let vydávala časopis životního stylu *UM*. V polovině 90. let při pobytu v USA pomáhala založit České centrum v New Yorku a přispívala rozhovory s významnými osobnostmi do týdeníku *Respekt*. Jako publicistka spolupracovala i nadále s různými periodiky (*Lidové noviny*) a médií, nyní s *Divadelními novinami* a Českým rozhlasem, kde dlouhodobě pracovala na různých publicisticko-dramaturgických pozicích. Spolupracovala s několika pražskými divadly – Divadlo pod Palmovkou, Divadlo Na zábradlí, Letní shakespearovské slavnosti. Pět sezon pracovala jako dramaturgyně v Divadle na Vinohradech, kde její dramaturgické politického sitcomu *Jistě, pane ministře* dosáhla 242 repríz. Udělala i zkušenost v developmentu nových formátů v televizi Nova.

JANA HANUŠOVÁ

Vystudovala Taneční konzervatoř a taneční pedagogiku AMU. Krátce tančila v divadlech, filmech (např. ve filmu *Amadeus* Miloše Formana) a televizi. Svou choreografickou práci začala triptychem v Divadle v Řeznické (*Hello Dolly*, *Polská krev*, *Carmen*) s režisérem Otto Ševčíkem. Spolupracovala s režiséry Hanou Burešovou, Ondřejem Havelkou, Miroslavem Hanušem, Jiřím Menzelem, Šimonem Cabanem a dalšími v pražských i mimopražských divadlech. Jejimi obory jsou klasický tanec, jazz, step a taneční groteska. Jako choreografka působí i ve filmu a v reklamě. Je spoluzakladatelkou originálního pohybového divadla *Veselé skoky*. Na Katedře činoherního divadla pražské DAMU vyučovala v letech 1987–2019 tanec, step a jevištní pohyb. V době, kdy byla divadla zavřená kvůli pandemii, se zaměstnala jako pečovatelka Charity. Z této tříleté práce vznikla knížka *Rádío v mrazáku*, která vyšla v nakladatelství Albatros v roce 2022.

Pedagog Katedry scénografie DAMU a umělecký ředitel sekce výroby Národního divadla absolvoval scénografii na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU v r. 2000. Od té doby vytvořil více než dvě stovky scénických a kostýmních výprav všech žánrů v divadlech v České republice, na Slovensku, Ukrajině, v Rusku a Rakousku. Spolupracoval s režiséry Ivanem Rajmontem v Národním divadle, s Hanou Burešovou (za scénu k inscenaci *Polední úděl* v Divadle v Dlouhé získal v r. 2011 Cenu Alfréda Radoka) a Ondřejem Havelkou (např. *Muži v offsidu*, *V rytmu swingu buší srdce mé*, *Zítřka swing bude zníti všude*). V baletu pak především s Liborem Vaculíkem. Vytváří scénografii na mnoha činoherních scénách v Praze: Divadlo Na zábradlí, Divadlo v Dlouhé, Divadlo na Vinohradech, Divadlo Na Fidlovačce; i mimopražských: Divadlo F. X. Šaldy v Liberci, Klicperovo divadlo v Hradci Králové, Jihočeské divadlo České Budějovice, Mahenovo divadlo, Městské divadlo Brno ad. Hostoval také v Akademickém divadle v Jaroslavi a Divadle Ivana Franka v Kyjevě. Scénograficky se podílel na operách v Janáčkově divadle, Divadle J. K. Tyla, Divadle Antonína Dvořáka a Slovenském národním divadle. Stejně pestrá je jeho spolupráce v oblasti žánrů baletu, operety a muzikálu.

KATEŘINA ŠTEFKOVÁ

Vystudovala scénografii a kostýmní výtvarnictví na pražské DAMU. Během studia začala spolupracovat s režisérem Petrem Léblem v Divadle Labyrint a poté v Divadle Na zábradlí, kde se v letech 1995–1999 stala kmenovou kostýmní výtvarnicí a je podepsaná na všech Léblových inscenacích. V roce 1999 se představila na 9. mezinárodním Pražském Quadriennale a podílela se na české expozici, která získala Zlatou trigu. Následně spolupracovala s mnoha českými scénami (má na kontě více než stovku scénických a kostýmních návrhů). Intenzivní je spolupráce s pražským Národním divadlem, kde působí v činohře, opeře i v baletu (např. *Sheridanova Škola pomluv*, *Tylovy Krvavé křtiny aneb Drahomíra a její synové*, *Šrámkovy Zvony*, *Zeyerův Radúz a Mahulena*, *Tylův Strakonický dudák*,

HERCI

Smetanovi *Braniboři v Čechách*, *Les enfants terribles* Philipa Glasse ad.). Spolupracovala s některými zahraničními divadly, např. v Tel Avivu a Budapešti. Několikrát byla nominována na Cenu Alfréda Radoka a jednou na slovenské DOSKY. Věnuje se i filmové práci (za pohádku *Sedmero krkavců* získala v roce 2015 Českého lva). Už více než 10 let učí na Katedře scénografie pražské DAMU. S režisérem Ondřejem Havelkou pracuje opakovaně (hudební komedie *V rytmu swingu buší srdce méa* Janáčkovy *Příhody líšky Bystroušky* v ND). Poslední společnou prací byla opera Pavla Haase *Šarlatán* v ostravském Národním divadle moravskoslezském.

JAKUB ŠAFR

Klavírista, aranžér, skladatel, pedagog, vášnivý cestovatel a dobrodruh. Na klavír hraje od šesti let. Studoval na českobudějovickém gymnáziu a poté na konzervatoři v Praze pod vedením prof. Páleníčka. Již v té době se začal specializovat na jazz třicátých let. Ve dvaceti letech se stal klavíristou Orchestru Melody Makers Ondřeje Havelky a po dvou letech také kapelníkem. Po návratu z dobrodružné čtyřměsíční expedice do Afriky založil vlastní kapely (Shaffer's Riffers, Swing Trio Avalon, Jakub Šafr Trio) a stal se rovněž členem několika dalších uskupení (Swing Session, Harlemania, Pražský swingový orchestr). Se všemi kapelami dodnes pravidelně koncertuje v Čechách i v zahraničí. V současné době též účinkuje v hudebně divadelním projektu *Koncert v barvách SeMaForu* a v několika divadelních inscenacích (např. *Novecento*, *Cabaret*), na nichž se podílel i autorsky. V divadle Semafor pravidelně vystupuje po boku Jiřího Suchého v inscenacích *19 tváří jazzu* a *Co na světě mám rád*. V Městském divadle v Mladé Boleslavi má svůj koncertní program s názvem *Swingový večer s Jakubem Šafrem a jeho hosty*. Jako autor i interpret spolupracoval na mnoha dalších divadelních inscenacích, např. v pražském Národním divadle, v Divadle na Vinohradech, v Městském divadle Mladá Boleslav, v Divadle J. K. Tyla v Plzni, v pražském Divadle Bez zábradlí, v Divadle Na Rejdišti, ve Studiu Ypsilon a dalších a zkomponoval pro Českou televizi hudbu k sérii večerníků. Je též pedagogem Pražské konzervatoře.

RADEK MELŠA

Absolvoval obor muzikálový zpěv na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Studium činoherního herectví na JAMU zakončil absolventskou rolí Wolanda pod režijním vedením Jana Antonína Pitínského. V Národním divadle moravskoslezském nazkoušel plejádu různých rolí: Romea v inscenaci *Romeo a Julie*, *poselství lásky*, Kleanta v *Harpagon je lakomec*, Lea Blooma v *Producentech* a Anthonyho v muzikálu *Sweeney Todd: Dábelský lazebník z Fleet Street*. Hostuje rovněž v divadle Masopust. Divákům je známý i z televizních obrazovek. V pohádce *Největší dar* ztvárnil jednu z hlavních rolí. Objevil se rovněž ve filmu *Střídavka* a v seriálech *Co ste hasiči*, *Anatomie života, 1. mise* a dalších. Je členem vokální skupiny 5PAK, zpěvákem bigbandu New Time Orchestra, zakladatelem multižánrové kapely 440 Herců a zpívá v básnickém projektu BlueSonety. V minulosti se zabýval historickým šermem. V Městských divadlech pražských se objevil v Čapkově *Bílé nemoci*, získal hlavní roli v Shakespearově komedii *Jak se vám líbí* a ztělesnil Jaroslava Ježka v inscenaci *Ježek*.

RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ

Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU. V Divadle DISK absolvovala v inscenacích *Platonov*, autorské hře Kryštofa Pavelky *Digitální podzemí* a Shakespearově *Bouři*. Spolupracuje s generačním divadelním spolkem Distheatranz, společně s divadlem Pomezí vytvořily autorskou imerzivní inscenaci *Lístky, prosím*. Objevila se v několika krátkometrážních studentských filmech, například *Inhaereo* a *Pytlácká noc*. V Městských

divadlech pražských účinkuje v inscenacích *Smrt obchodního cestujícího* a *Vojna a mír* režiséra Michala Dočekala a v inscenacích *Yerma* a *Geniální přítelkyně* v režii Mariána Amslera. Hlavní roli měla v Shakespearově komedii *Jak se vám líbí* a účinkovala také v dramatu *Roberto Zucco* maďarského režiséra Attily Vidnyánszského ml.

VÁCLAV KOPTA

Vystudoval hudebně-dramatický obor na Pražské konzervatoři. V roce 1982 si jej Karel Smyczek vybral do filmu *Sněženko a machři*. V době studií účinkoval v Divadle na Vinohradech a v Divadle E. F. Buriana. Od roku 1985 do roku 2018 působil v divadle Semafor. Jako hráč na klavír byl členem několika kapel (BossaNova, Bluesberry aj.), dnes je členem skupiny Wooden Shoes a své vlastní kapely Václav Kopta & band. Je autorem textů pro řadu populárních zpěvaček (např. Hana Zagorová, Marta Kubišová) a také textů několika muzikálů (*Edit Piaf*, *Lucrezia Borgia*, *Donaha!*). Hostoval v mnoha divadlech: Hudební divadlo Karlín, Viola, Komorní Kalich, Divadlo Broadway a inscenací Letních shakespearovských slavností: *Sen noci svatojánské*, *Večer tříkrálový* a *Marná lásky snaha*. V Městských divadlech pražských je v úpravě a režii Davida Drábka na repertoáru Gogolův *Revizor*, v němž ztělesnil roli Hejtmana. Na televizní obrazovce se objevil mimo jiné v seriálech: *Okresní přebor*, *Kancl*, *Doktor Martin*, *Ullice*, *Kosmo*, *Ohnivý kuře*, *Krejzovi*, *Svět pod hlavou*, *Single lady*, na filmovém plátně pak například ve snímcích *U mě dobrý*, *Občanský průkaz*, *Ztraceni v Mnichově*, *Čertí brko* nebo *Chata na prodej*.

EVELLYN PACOLÁKOVÁ

V Městských divadlech pražských je od roku 2008. Narodila se ve slovenských Košicích. Po studiích na JAMU v Brně nastoupila do angažmá v olomoucké činohře, kde ztvárnila mnoho výrazných rolí, jako např. Mahulenu ve hře *Radúz a Mahulena*, Sylvii ve *Dvou kavalírech z Verony*, Katynku v *Katynce z Heilbronn*, Tatánu v *Evženu Oněginovi*,

Markétku v obou dílech Goetheho *Fausta*, Barunku a Boženu Němcovou ve hře *Mně zašlá léta vrat'te* či paní Lyonsovou v muzikálu *Pokrevní bratři*. O jejím výrazném hereckém talentu svědčí Ceny za nejlepší výkon sezony 2000/2001 (Larisa v inscenaci *Bez věna*), sezony 2003/2004 (Beatrice v *Mnoho povyku pro nic*) a především Cena Thálie 2005 pro mladého činoherce do 33 let. V Městských divadlech pražských ztělesnila rozmanité role v mnoha inscenacích.

VOJTĚCH HAVELKA

Vystudoval Pražskou konzervatoř, kde se kromě herectví věnoval hře na kytaru, tahací harmoniku, klavír a zpěvu. Od r. 2015 je členem Orchestru Melody Makers Ondřeje Havelky, kde zpívá, hraje, tancuje a moderuje. V Městském divadle v Mladé Boleslavi účinkoval v inscenacích *Muži v offsidu*, *Zločin v Posázavském Pacifiku* a *Cesta kolem světa za 80 dní*. V Městských divadlech pražských ztělesnil roli Milouše v *Saturninovi* a účinkuje také v představení *Zítřka swing bude zníti všude*. Na Letní scéně Musea Kampa jej můžete vidět v představení *Marta*. Je členem a spoluzakladatelem kapely Whata?! Je vášnivým hokejistou, a to aktivním i pasivním.

MARTIN ZBROŽEK

Od mládí se věnoval hudbě a herectví. Hru na housle vystudoval na teplické konzervatoři, poté nastoupil dráhu jazzového houslisty. Hrál na mnoha i mezinárodních jazzových festivalech a kromě jazzového mainstreamu byl otevřen i experimentálními seskupením (trio Květy, duo s Alanem Vitoušem). Vystupoval s pohybovým divadlem Leen Teatro Pavla Štorka a v improvizovaném divadle Vizita jako herecký partner Jaroslava Duška, kamaráda od dětství. V letech 1995–2000 byl ve stálém angažmá v Orchestru Melody Makers Ondřeje Havelky. Na čas odešel a vedl mimo jiné dorost v houslové škole Bangkockého symfonického orchestru v Thajsku (1997). Nakonec se k Melody Makers vrátil a vystupuje s nimi dodnes. Několikrát moderoval předávání

filmových ocenění Český lev. Spolupracoval s baletem pražského i brněnského Národního divadla. Hrál v mnoha hudebních komediích Ondřeje Havelky: *Muži v offsidu* a *Zločín v Posázavském Pacifiku* v Městském divadle v Mladé Boleslavi, *V rytmu swingu buší srdce mé* v ND Praha a *Saturninovi a Zítřka swing bude znít všude* v Městských divadlech pražských. Zahrál si také ve filmech: *Samota*, *Všichni moji blízcí*, *Ženy v pokušení*, *Gympf*, *Mazaný Filip*, *Jedna ruka netleská* ad. Pro film *Kouř* nazpíval song legendárního Arnoštka. V současnosti má improvizáčnické trio Milostný trojúhelník, vyučuje na HAMU na Katedře nonverbálního divadla a na Katedře jazzu. Příležitostně vede i workshopy.

KRYŠTOF MENDE

V předškolním věku navštěvoval dramatický kroužek v holešovickém Divadle Radar a s přestávkami v něm působí dodnes. Po absolvování gymnázia byl pozván k hostování v absolventských představeních *Markéta*, *dcera Lazarova* a *Tři sestry* v Divadle DISK. Následovalo účinkování v inscenacích *Malý princ* (Nová scéna ND), *Kouzelná flétna* (Stavovské divadlo) a *Hašler* (Divadlo na Vinohradech). Celý život se věnuje hudbě, jako klavírista působil mj. v doprovodné kapele Tomáše Kluse. Jako moderátor se uplatnil na několika televizních kanálech a na různých kulturních akcích. Na Letní scéně Musea Kampa účinkuje v inscenaci *Marta* a v Divadle Radar v představení *Adéla ještě nevečeřela*. Od roku 2017 je stálým členem Studia Ypsilon, kde hraje ve více než dvanácti inscenacích: *Babička se vrací*, *Let do nebe aneb Fata morgana*, *Národní tragédie aneb Překrásný nadhasič pražský*, *Sen noci svatojánské, jak se nám zdá*, *Sežeňte Mozarta!*, *Spálená 16*, *Hudbajky aneb Skrytý život nástrojů* ad.

TEREZA KOPECKÁ

Tanečnice, stepařka a choreografka, v roce 2024 úspěšně absolvovala HAMU, Pedagogiku tance. S taneční přípravou začala v osmi letech v přípravce a pokračovala v tanečním studiu Zig-Zag Tap & swing, kde v deseti letech objevila step. Většinu svého tanečního vzdělání získala na zahraničních festivalech, kam pravidelně jezdí (Jazz roots, Stockholm tap festival, Tap residency Madrid). Během své profesní cesty získala několik certifikátů výuky stepu v USA (American Tap Dance Foundation, Steps on Broadway). Věnuje se téměř všem tancům 20.–40. let minulého století, jako jsou authentic jazz, charleston, lindy hop a tap dance. V současnosti ji najdete na pódiu s jazzovými a swingovými kapelami Prague rhythm kings, Sunny swing orchestra, Swing Melody a v projektech *Rozpustilá noc*, *Bohemian Bombshells*. Učí také tanec na Pražské konzervatoři a v tanečních studiích.

JITKA VOTÝPKA KREJCAROVÁ

Tanečnice a choreografka vystudovala nutriční terapii na VOŠ v Praze a Projektování a tvorbu vláken na liberecké textilní fakultě. Pracuje jako HR Project manager, ale hudba a pohyb ji provázejí už od dětství. Začínala v taneční skupině Echo, věnovala se latinsko-americkým a standardním tancům, pak přesedlala na streetstyle. Až u swingu, jazzu a lindy hopu, které jí učarovaly v roce 2007, objevila možnost zapojit do tance i humor. Baví ji svoboda projevu v minimu pravidel, v rámci tanečních soutěží má nejraději koncept umožňující improvizaci. Od roku 2014 je součástí taneční skupiny Swing Busters, kde se studenty sdílí lásku k hudbě a pohybu. Spolu s ostatními členy skupiny tvoří choreografie a prohlubuje si historické a kulturní znalosti a souvislosti tanců, které mají původ v newyorském Harlemu. Objevila se v různých filmech i seriálech, ale zásadní je pro ni spolupráce s Ondřejem Havelkou, který ji obsadil do inscenace *V rytmu swingu buší srdce mé* (2015 v ND) a do dokumentu ČT *My tancujem swing* (2021).

Tanečnice, lektorka a choreografka, známá jako „taneční chameleon“. Zlehka proplovává mezi tanečními styly a ráda používá fúzi různých tanců. Od tří let se věnovala společenskému tanci, sedmáct let soutěžně. V 15 letech nabyla v domovské taneční škole ve slovenských Košicích první zkušenosti jako lektorka a choreografka. V r. 2003 získala diplom trenéra tanečního sportu, deset let působila jako trenérka soutěžních párů. Posledních 17 let se věnuje swingovým tancům, moderně a jazzdance a působí v několika školách v ČR i na Slovensku. Vystupovala a učila s jordánským mistrem salsy Ismailem Loubem (2000–2004) a s profesionálním mistrem ČR v latinskoamerických tancích Eduardem Zubákem (2007–2013). V září 2007 založila vlastní taneční školu Lion's Plzeň. Zprvu se orientovala na taneční sport a během let přeměrovala pozornost na volnější taneční formy. Z absolventů jejích swingových kurzů vzešla dnešní plzeňská swingová komunita. Nejzkušenější z nich již několik let tvoří vyhledávanou show skupinu Swing by Lion's. Mezi svými žáky našla i tanečního partnera Jiřího Wintra. V letech 2015–2019 účinkovala v ND v inscenaci režiséra Ondřeje Havelky *V rytmu swingu buší srdce mé*, alternovala v opeře *Příhody lišky Bystroušky* a hrála v dokumentu *My tancujem swing* (2021). Je autorkou prvního českého videoklipu *I Charleston Pilsen* (2018), který vznikl ve spolupráci s orchestrem Pilsner Jazzband a tančilo v něm téměř 50 jejích studentů.

Vystudoval biologii v oboru Ekologické a evoluční biologie na Karlově univerzitě. První taneční kroky se naučil ve škole Old town swing ve Frýdku-Místku. Rychle si umění swingu osvojil a o rok později již začal vyučovat lindy hop v Ostravě a později byl i spoluzakladatelem tamní taneční školy SwingVille. Tancům z rodiny swingové éry se věnuje již devátým rokem. Navštívil nespočet mezinárodních i lokálních tanečních festivalů, z nichž na některých i lektoroval. Krátce působil jako tanečník v brněnském kabaretu Des Peches a byl součástí muzikálu *Donaha!* v Moravském divadle Olomouc. Rád experimentuje a poznává i jiné taneční styly. Nyní vyučuje swing v pražské taneční škole Swing Busters a věnuje se vystoupením pro veřejnost. Swing je pro něj mimo jiné místem setkávání a sdílení.

NIKOLA SIXTOVÁ

Vystudovala Molekulární a buněčnou biologii na Karlově univerzitě. K tanci se dostala na konci studia na gymnáziu, kdy začala navštěvovat tančírny a lekce swingu u Swing Busters a o tři roky později s Jankem Kabelkou příležitostně učila otevřené lekce pro veřejnost v NTK a na pražské náplavce. V roce 2018 odjela do dánského Aarhusu na Erasmus, kde dál vyučovala otevřené lekce a po návratu se stala plnohodnotnou lektorkou pro Swing Busters. Vyučovala lindy hop, Collegiate Shag, Solo Jazz a swingové routine choreografie. V r. 2021 vyučovala týdenní workshop Solo Jazzu v Jablonci nad Nisou, s lektory vytvořili několik choreografií, se kterými vystupovali napříč Českou republikou. Před odjezdem do zahraničí rok tuto taneční skupinu vedla a choreografovala (2022–2023). Od r. 2022 je aktivní v rámci produkce taneční školy Swing Busters a má na starosti pravidelné eventy, jako je Friday Jams v prostorách pražské UNITARIA.

OBČERSTVĚTE SE

Zveme vás do našich divadelních kaváren, kde je připraven bohatý výběr občerstvení, které vám zpříjemní divadelní chvíle.

Pokud nechcete přestávku zbytečně trávit ve frontě, můžete využít možnosti zakoupit si občerstvení na přestávku předem. O pauze na vás bude vybrané občerstvení čekat přímo na stolku.

PRVNÍ ŘADA

Vstupte do Klubu První řada a staňte se členy široké divadelní rodiny. Získejte možnost účastnit se exkluzivních pořadů Místa Důvěrných Potkání, každý měsíc navštívit jedno vybrané představení za 150 Kč nebo nakupovat lístky se slevou.

Více informací najdete na našem webu: <https://www.mestskadivadlaprazska.cz/vstupenky/klub-prvni-rada/>

KRONIKA MDP

Zjistěte o našich divadlech ještě víc v cyklu pravidelných pořadů věnovaných historií MDP, který se stále rozrůstá o nová témata.

Kronika Městských divadel pražských je cyklus pravidelných setkání s bohatou historií Městských divadel pražských. Je určený všem, kteří se zajímají o dějiny českého divadla a osobnosti s ním spojené.

Aktuální program Kroniky MDP najdete na našem webu: <https://www.mestskadivadlaprazska.cz/vzdelavani/kronika/>

UDĚLEJTE SI RADOST

Máte rádi naše divadla a rádi byste si od nás odnesli víc než jen nezapomenutelný zážitek? Pak pro vás máme dobrou zprávu. Připravili jsme totiž novou kolekci dárkových předmětů. Můžete si koupit designový porcelán z dílny předního českého designéra Jiřího Pelcla nebo recyklovaný zápisník od Papelote, a to není všechno.

Kompletní nabídka na našem e-shopu: <https://www.mestskadivadlaprazska.cz/e-shop/>

MARTIN VAČKÁŘ, PETR HUDSKÝ, ONDŘEJ HAVELKA
NEBOJ BEJBY, TO JE JAZZ!

PREMIÉRA 12. 4. 2025 V DIVADLE ABC

Devátá premiéra sezony 2024/25.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Kristina Žantovská.

Grafická úprava Jan Pekárek.

Nositelé autorských práv k dílu zastupuje DILIA,
divadelní, literární, audiovizuální agentura, z. s., Krátkého 143/1, Praha 9.

MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ
ROKOKO
ABC
KOMEDIE

PRAHA
PRAGUE
PRA
G

bnt
attorneys
in CEE

LAMPOU KUBISTICKOU